

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 321/2017-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. júna 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED], obaja bytom [REDACTED], zastúpených advokátom [REDACTED] [REDACTED], Advokátska kancelária [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cdo 148/2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. mája 2017 doručená sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED] (ďalej len „sťažovatelia“), ktorá spĺňa požiadavky ustanovené zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Sťažovatelia ústavnou sťažnosťou napadli v záhlaví označené uznesenie

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) s tvrdením, že toto druhé uznesenie sa odklonilo od predchádzajúceho kasačného uznesenia dovolacieho súdu, ktorým bol žalobu namietajúci rozsudok Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie.

2. Skutočnosť, že odvolací súd následne zrušil žalobe vyhovujúci rozsudok Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“), sťažovatelia považovali za rozpornú s princípom právnej istoty a predvídateľnosti súdneho rozhodnutia, čo mal následne dovolací súd sanovať a neodmietnuť nimi opätovne podané dovolanie.

3. Dovolací súd napadnutým uznesením z 9. augusta 2016, ktoré bolo sťažovateľom doručené 23. marca 2017, ich dovolanie proti zrušujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu odmietol pre nesplnenie zákonných podmienok jeho prípustnosti podľa § 237 a § 239 Občianskeho súdneho poriadku.

4. Posudzovaná sťažnosť je návrhom zjavne neopodstatneným.

5. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňoval, že nie je oprávnený neobmedzene zasahovať do jurisdikcie všeobecných súdov, lebo nie je vrcholným článkom ich sústavy, ale osobitným súdnym orgánom ochrany ústavnosti [čl. 124 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)]. NeprisluCHA mu právo prieskumného dohľadu nad činnosťou týchto súdov v rovine práva jednoduchého. Kasačný zásah proti rozhodnutiam všeobecných súdov z podnetu individuálnej ústavnej sťažnosti pripadá do úvahy len vtedy, pokiaľ napadnutým rozhodnutím skutočne došlo k porušeniu subjektívnych základných práv a slobôd konkrétneho sťažovateľa.

6. Ak ústavná sťažnosť smeruje proti rozhodnutiu vydanému v súdnom konaní, nie je samo osebe významné, že je namietaná jeho vecná nesprávnosť; právomoc ústavného súdu je totiž založená výlučne na prieskum z hľadiska dodržiavania ústavnoprávných princípov,

t. j. či v konaní (rozhodnutím v ňom vydaným) neboli dotknuté predpismi ústavného poriadku chránené práva alebo slobody jeho účastníka.

7. Sťažovatelia sa v sťažnosti dovolávajú – ako ústavnoprávneho argumentu – porušenia čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktoré zaručujú právo každého domáhať sa svojho práva stanoveným, spravodlivým spôsobom na nezávislom a nestrannom súde. Tieto práva však napadnutým uznesením najvyššieho súdu sťažovateľom neboli upreté. Dostalo sa im náležitého postavenia účastníkov konania a proti rozhodnutiam súdov im boli k dispozícii riadne a mimoriadne opravné prostriedky, ktoré aj využili. Z uvedeného teda nijako nevyplýva, že sa im nedostáva možností využívať zákonom ustanovených procesných práv.

8. Nad rámec povedaného možno uviesť, že v dôsledku kasačného uznesenia krajského súdu sa vec v nerozhodnutom stave nachádza na okresnom súde, ktorý sa ňou bude opätovne zaoberať po vytvorení dostatočnej dôkaznej situácie na preukázanie opodstatnenosti žalovaného nároku. V tomto štádiu konania – ktoré ale trvá už neprimeranú dobu, a to aj pre alibistické rozhodnutie odvolacieho súdu – žiaden protiústavný exces pri interpretácii obsahu skutkového stavu veci ústavný súd nezistil, a preto sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. júna 2017